

Cycnoches chlorochilon Klotzsch.

Synoniem: Cycnoches ventricosum var. chlorochilon (Klotzsch) P.H.Allen

Reeds in 1836 door de botanicus Moritz in Venezuela gevonden en enkele jaren later door J.F. Klotzsch in Berlijn beschreven.

Vindplaats:

Behalve in Venezuela komt deze interessante plant voor in Colombia, Br. Guyana, Panama en op het eiland Trinidad.

Omschrijving:

Een typisch kenmerk van de geslachten Cycnoches en Catasetum is de aanwezigheid van mannelijke- en vrouwelijke bloemen aan één plant (éénhuizige planten). In vele gevallen kunnen deze bloemen sterk van elkaar in vorm verschillen, maar bij onze plant is er slechts een klein verschil in de vorm van het zuiltje. Soms echter komen uitsluitend de mannelijke bloemen aan een plant en bij andere exemplaren alleen de vrouwelijke bloemen voor. (in dit geval: 2-huizig). De vrouwelijke bloemen hebben een goed ontwikkeld vruchtbeginsel maar rudimentaire antheren (stuifmeeldragers)

terwijl bij de mannelijke bloemen geen ontwikkeld vruchtbeginsel aanwezig is.

De pseudobulben van ongeveer 30 cm lang dragen 6 á 7 bladeren met uitgesproken nerven elliptisch, spits en tot 40 cm lang, die na de bloei afvallen.

De bloemen die van 10 tot zelfs 15 cm groot kunnen zijn, hebben lichtgele of groengele petalen/sepalen. De lip die naar boven is gekeerd is roomwit met een mooie donker-groene vlek aan de basis. Aan de zuil, die als een zwanenhals naar boven is gebogen, dankt deze plant zijn naam Cycnoches=Zwanenhals. De mannelijke bloemen zijn welriekend en blijven weken lang goed aan de plant als men deze gedurende de bloei niet meer giet.

Cultuur:

Een gemakkelijk te kweken plant op een lichte plaats in de warme of gematigd-warme kas. De kweekwijze komt sterk overeen met die van de Catasetum.

Zowel potten als varenblokjes kunnen gebruikt worden. Het voornaamste is de doorlatendheid van het potmateriaal, dat verkregen wordt door elk jaar vers veerkrachtig varenwortel te nemen gemengd met een weinig veenmos en ook weinig geknipt beukenblad. Dit type planten is heel gevoelig voor water op het verkeerde moment (als de plant nog niet is opgedroogd) of als het potmengsel verteerd is en daardoor te lang nat blijft en geen zuurstof meer kan doorlaten. In het laatste geval kunnen gezonde volwassen bulben plotseling totaal verrotten.

Nadat de plant gedurende de winter geheel droog heeft gestaan en in het vroege voorjaar de jonge scheut tevoorschijn komt wordt de plant verpot en eerst heel voorzichtig, met ontwijking van de scheut, gegoten en later als wortelgroei flink doorzet wat ruimer. Telkens als vloeibare mest is gebruikt, dat de groei sterk bevordert, moet de volgende gietronde royaal gedaan worden om eventuele opeenhoping van zouten te voorkomen.

Als na de groei-tijd, in de zomer of het begin van de herfst de bloemen zich beginnen te openen gaat men al wat minder water geven om spoedig daarna geheel te stoppen. De bloemen blijven dan langer goed en de bulben kunnen dan beginnen geheel af te rijpen. Tenslotte worden de bladeren dan geel en vallen af.

De plant wordt dan volkomen droog op een zeer lichte plaats gebracht en met rust gelaten totdat weer aan de voet van de laatste bulb de nieuwe scheut begint.

Als kamerkwekers door toepassing van de schaal-met-grind-methode- voor de benodigde hoge luchtvochtigheid kunnen zorgen dan is ook deze interessante soort met grote bloemen een denkbare liefhebbersplant.

Januari 1974